A°. 1842. N°. 22.

DONDERDAG DEN 17den MAART.

JE MAINTIENDRAI

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 14 *Maart* 1842.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, dd. 25 Februarij en 10 dezer maand, Nos. 228 en 303, is op daartoe gedaan verzoek *eervol* ontslag verleend aan den Heer L. D. J. VAN BOMMEL, als *Wijkmeester* der Wijk La. A., en in diens plaats benoemd en aangesteld de Heer Mr. B. LIJON.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Militair Bureau.

Den 15 *Maart* 1842.

Door Zijne Excellentie den Heere Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal, zijn bij Gouvernements-Order van heden, No. 7, bij de Schutterij van *Paramaribo* benoemd en aangesteld:

Tot KAPITEIN, de 1e. Luitenant A. DE RANDAMIE.

Tot EERSTE LUITENANT, de 2e. Luitenant H. S. ABENDANON.

En

Tot TWEEDE LUITENANT, de Adjudant Onder-Officier F. R. BUSCHMAN.

De Kapitein Adjudant,
B. H. ESSER.

SCHEEPS-TIJDINGEN,

BINNENGEKOMEN.

Den 14den, de N. Am. Brik Commerce, Kapt. C. Fitz, van Boston, hebbende 30 dagen reis. Passagier: de Heer R. J. Lijons.

UITGEKLAARD.

Den 12den, het Schip Jacoba, Kapt. A. K. de Groot, naar Saramacca.

Den 15den, het Schip Hillegonda Ida, Kapt. H. A. Hendriks, lading: 385 vaten Suiker en 45 balen schoone Katoen.

Idem, het Schip Phoenix, Kapt. J. J. Gorter, lading: 280 vaten Suiker, 27 balen schoone- en 8 balen vuile Katoen. — Beide naar Amsterdam.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(Uittreksels uit de Hollandsche Couranten, tot en met den 20 Januarij 1842.)

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 7 *Januarij.*

In eenige Nederlandsche dagbladen is uit een Duitsch nieuws-papier overgenomen een berigt, gedagteekend »*Weltevreden* (*Java*), den 3den September 1841," [illegible] dat *eindelijk* weder verblijdende tijdingen [illegible] Decima (Japan) voor de Hollanders [illegible] ontvangen, — dat, in stede van twee [illegible], voortaan jaarlijks twee *groote* Nederlandsche schepen aldaar zullen worden toegelaten, — dat de Gouverneur-Generaal van den [illegible] van Japan ten geschenke ontvangen heeft een *zeer kostbaar uit massief goud sierlijk bewerkt schaakspel, rijk met edelgesteenten versierd,* — en dat dit geschenk werd verheimelijkt, ten einde de bepaling te ontduiken, welke medebrengt, dat al zulke geschenken, welke den Gouverneur-Generaal, door bijzondere personen, of door Vorsten *bewesten de Kaap de Goede Hoop* worden aangeboden, aan den Staat toebehooren.

In dit berigt vereenigt zich belagchelijke onkunde met verachtelijke lasterzucht.

Het is *onmogelijk*, dat in September jl. tijdingen uit Japan kunnen zijn ontvangen, vermits het eenige schip, hetwelk de gemeenschap onderhoudt, en jaarlijks slechts ééne *reize* doet, eerst in Julij 1841 derwaarts vertrokken is, en niet voor het laatst van Dec. kan worden teruggewacht, ook dan, wanneer hetzelve in tijds Decima bereikt, hetgeen twijfelachtig is, vermits dat schip met zeeschade in Maco is binnengeloopen.

Het is *onwaar*, dat dusverre jaarlijks *twee kleine* schepen naar Japan gingen. Sedert vele jaren gaat er jaarlijks slechts één schip derwaarts.

De laatste tijdingen uit Japan zijn te Batavia ontvangen den 4den December 1840 en zijn hier bekend sedert April 1841. Het is *onwaar*, dat daarin rede is van eene uitbreiding van handelsverkeer.

Het is *onwaar*, dat de Gouverneur Generaal een gouden schaakspel ten geschenke heeft ontvangen. Het jaarlijksche geschenk des Keizers van Japan bestaat, sedert het vroegste verkeer, uit eenige *zijden kabaaijen*, en men is in dat land te veel gehecht aan bestaande zaken en vormen, om hiervan af te wijken.

Het is, bij de op Java bestaande administrative inrigtingen, *onmogelijk*, dat de Gouverneur-Generaal geschenken kan verheimelijken, en het is *laster*, dat hiertoe pogingen zouden zijn aangewend door den eerlijken man, thans tijdelijk aan het hoofd des Indischen Bestuurs geplaatst.

Het verraadt eindelijk *diepe onkunde*, te spreken van geschenken van Vorsten, *bewesten de Kaap de Goede Hoop.* De Gouverneur-Generaal onderhoudt geene regtstreeksche gemeenschap met andere Vorsten, dan die van het *Oostelijk halfrond.*

'sGRAVENHAGE, 13 *Januarij.*

De *Staats-Courant* behelst, onder het opschrift van *The British and foreign Anti-slavery Reporter*, het volgende:

»In dit tijdschrift komt, onder de dagteekening van 29 December 1841 en onder het veelbeteekenend opschrift: *Dutch slave-trade*, een berigt voor, hetwelk niet onbeantwoord blijven mag. Dat berigt bevat eene aaneenschakeling van schandelijke onwaarheden, waarvan de volgende de voornaamste zijn:

»»*Vele duizenden Afrikanen worden sedert eenige jaren van St. George d'Elmina naar Oost-Indie overgebragt, in naam als rekruten, maar in waarheid om levenslang in lijfeigenschap of slavernij* (bondage) *te blijven.*" "

»Het getal Afrikanen, van Elmina voor de militaire dienst naar Indie vervoerd, bedraagt, sedert het begin dezer werving, *in het geheel ongeveer twee duizend. Twee* is voorzeker een veelvoud; maar wanneer men de stellige daadzaak, hier ter nedergesteld, vergelijkt bij het gegeven berigt, dan is het laatste, om er niets meer van te zeggen, eenigzins hyperbolisch.

»De neger-soldaten zijn noch slaven, noch lijfeigenen (*bondsmen*). Zij zijn ingeschreven voor een bepaald getal jaren, en reeds zijn verscheidenen dezer militairen, wegens volbragten diensttijd, naar Elmina teruggekeerd, eenigen in het genot van pensioenen, waarop zij door bekomen wonden aanspraak hadden. *Zij genieten in Nederlandsch Indie dezelfde soldij en ondervinden dezelfde behandeling als de europesche soldaten.*

»Zoo de wensch om gematigd te zijn ons genoopt heeft om de twee eerste onwaarheden van den *Anti-slavery Reporter* met den zachten naam van hyperbolische voorstellingen te bestempelen; met die, welke hieronder volgen, zullen wij strenger moeten te werk gaan.

»»*De rekruten* (zegt hij) *worden door den Koning van Ashanty geleverd. Men zoekt er te Elmina de besten uit, — de overigen, gewoonlijk twee derden of drie vierden van het getal, worden in koelen bloede vermoord.*" "

»Wij zouden vreezen, het denkend gedeelte der lezers van den *Anti slavery Reporter* te beleedigen door eene uitgewerkte wederlegging van dit berigt, waarin de lasteraar zijn eigen doel zoodanig door overdrijving mist, dat hij eene hoogst ernstige zaak in waarheid belagchelijk doet worden. Het getal goedgekeurde en weggevoerde rekruten bedraagt, volgens hem, *vele duizenden.* Maar het getal der goedgekeurden staat tot dat der afgekeurden als *een* tot *drie*, en daar dezen nu allen goeds moeds geslagt worden, moet dit bloedbad zich minstens over *tien duizenden* hebben uitgestrekt!!

»Is het denkbaar, dat zulke zotheden geloofd zijn geworden, door hem, die ze ter neder heeft geschreven? Voorzeker niet; maar dit levert een nieuw bewijs, dat gemoedelijkheid en waarheidsliefde de kenmerken niet zijn der periodieke drukpers van den tegenwoordigen tijd, zelfs niet van dat gedeelte, hetwelk strijdt onder de banier van den Meester, wiens lippen nimmer door eene onwaarheid werden bevlekt.

»Dat deze aanmerking in ruime mate toepasselijk is op het tijdschrift, hetwelk wij thans wederleggen, zal overtuigend blijken uit ons antwoord op de laatste serie van logens van den *Anti slavery Reporter*.

De alzoo vermoorden (zegt hij) *zijn echter de gelukkigsten; want van degenen die vertrekken, bereikt niet de helft de plaats der bestemming. De sterfte op de reize is verschrikkelijk. Van honderd van deze ongelukkigen, in het einde van 1840 vertrokken, zijn slechts zeventien aangekomen. De overigen zijn van dorst omgekomen, want de watervaten of kisten* (tanks) *waren ledig gelekt!*"

»Tot overtuigende wederlegging van deze schandelijke logentaal volg hieronder eene uit officiële bescheiden samengestelde opgave van al de detachementen neger-rekruten, in de jaren 1837, 1838, 1839 en 1840 naar Indie vertrokken en van de getalen, aldaar aangeland. Men heeft de namen en de grootte schepen, in engelsche tonnen uitgedrukt, bij de opgave gevoegd; *eensdeels* om te doen zien dat de detachementen zeer ruim zijn gehuisvest geweest; *anderdeels* om aan den *Anti slavery Reporter* een nader onderzoek, zoo hij dit noodig oordeelt, gemakkelijk te maken.

(Hier volgt eene opgaaf van de 18 transporten neger-rekruten, elk van 58 tot 150 man, welke in de genoemde jaren met even zoo vele schepen, metende 252 tot 1400 tonnen, gedaan zijn.)

»Het blijkt alzoo, dat van 1764 rekruten, in vier jaren tijds afgezonden, 1744 derzelver bestemming hebben bereikt;

dat de gemiddelde sterfte is geweest 1¼, in stede van 50 ten honderd; — dat het op het einde van 1840 vertrokken schip *Anthony*, wel verre van een detachement van 100 man op 17 te hebben zien wegsmelten, integendeel van de ingescheepte 83 man geen enkelen verloren heeft; — en dat eindelijk, zoo op een der schepen, in 1840 vertrokken, het drinkwater uit de vaten is gelekt, de negers het belangrijk geheim schijnen te bezitten, om die eerste levensbehoefte op eene merkwaardige wijze te kunnen ontberen.

» Na het schip *Anthony* zijn nog drie bodems tot het afhalen van rekruten naar Elmina afgezonden (de *Menado*, *Jakobus* en *Europa*); maar het is nog niet bekend, hoe zij hunne detachementen hebben uitgeleverd. Het laatstgemelde dezer schepen zal het geheele werf-depôt wegvoeren, vermits het gouvernement de geheele staking der Afrikaansche werving heeft bevolen, als een gevolg van de verkregene ondervinding, dat het onmogelijk is, om, behoudens de milde voorschriften onzer militaire wetgeving, eene voldoende krijgstucht bij de negercorpsen te onderhouden."

— Den 18den. De *Algemeine Preussische Staats-Zeitung* en andere duitsche bladen nemen van tijd tot tijd in hunne kolommen op mededeelingen van eenen Bataviaschen correspondent, die, ware hij vermakelijker en geestiger, onwillekeurig zoude doen denken aan *Münchhausen*, leugenachtiger gedachtenis! Dat de duitsche dagbladen zulke berigten, zonder voorafgaande schifting van het kaf, overnemen, baart eenige verwondering, want men behoeft geene kolonien te bezitten, om te weten, dat de apen geene meisjes schaken en geene *nesten* in de boomen hebben, welke zij aan die geschaakte prinsessen tot rustplaatsen kunnen aanbieden; — dat de tijgers niet in geheele kudden te velde trekken, tegen de soldaten, — en dat op Java de vrouwen niet kunnen gedood worden door »*wilde Eber welche Hörner haben*", om de eenvoudige reden, dat de zoölogie van Java zulke dieren (waarmede de schrijver waarschijnlijk bedoelt den *babi-roessa* van den Molukschen Archipel) niet bezit. Maar die verwondering verdwijnt, en de ligtgeloovige duitsche redacteurs worden verschoonbaar, wanneer men onze eigene dagbladen zulke ongerijmdheden, zonder eenige commentariën, ziet overnemen.

» Onvergeeflijker nog is het echter, dat die dagbladen, zelfs dezulken, welke zich het voorlichten van den handelsstand ten doel hebben gesteld, berigten plaatsen, welker onwaarheid hun bij het minste onderzoek blijkbaar kon worden, en welker verspreiding alleen dienen kan om den handel te misleiden. Zoo wordt, bij voorbeeld, op het gezag van den Bataviaschen *Münchhausen*, door de *Preussische Staats-Zeitung* van den 12den dezer berigt, en door nederlandsche bladen herhaald, dat de schaarschheid der edele metalen op Java, onder anderen moet worden toegeschreven *aan het verzenden naar Holland, op last van het gouvernement, van al het in de koloniale kassen aanwezig goud en zilvergeld!* Intusschen heeft juist het tegenovergestelde plaats; want het koloniaal gouvernement ontbiedt jaarlijks 2½ millioen aan gouden en zilveren specien uit Nederland".

— In het verloopene jaar zijn te Sedan, in Frankrijk, op eene toevallige wijze gevonden de lijken van Henry de Latour, vader van den beroemden Tureune en souvereinen vorst van genoemde stad; van zijne gemalin Maria Elisabeth van Nassau, dochter van Prins Willem 1, den grondlegger van het gemeenebest der Vereenigde Nederlanden; van Julia Catharina, hunne dochter, echtgenoot van Francois de Roye de la Rochefoucauld; van een kleinzoon dezer laatsten, en van den tweeden zoon van den verdreven Koning Frederik van Bohemen. Deze lijken waren tot het jaar 1692 in de hoofdkerk te Sedan bewaard geweest; in welk jaar die kerk, op bevel van Lodewijk XIV, aan de Protestanten ontnomen, en aan de R. Katholijken gegeven werd, — en de lijkkisten zijn toen, zoo als nu gebleken is, op eene vrij ruwe wijs uit de kerk in een nabij gelegen gebouw onder de aarde op en door elkander gelegd, waar zij in het verloopen zijn door den maire toevallig ontdekt zijn geworden en vervolgens tijdelijk overgebragt naar het burgerlijk gasthuis. Den 9den dezer zijn die lijken, met groote plegtigheid, naar de hervormde kerk overgebragt, en daar onder een gepast monument bijgezet, in tegenwoordigheid van onderscheidene plaatselijke overheden en ook van een lid van den raad van het bestuur van Luxemburg, den heer Gellé, welke door Z. M. den Koning der Nederlanden derwaarts was afgezonden, om hoogstdenzelven bij de plegtigheid te vertegenwoordigen. De heer Gellé heeft bij die gelegenheid eene toepasselijk aanspraak gedaan, en namens Z. M. aan den maire van Sedan de versierselen der orde van den Nederlandschen Leeuw ter hand gesteld.

B E L G I E.

Brussel, 10 *January*.

Onze regering zit met het famense orangistische komplot erg in het naauw; zij kan maar geen bewijs hoegenaamd vinden, dat het Hollandsche gouvernement er eenig deel aan heeft. Daar men nu in den beginne van die zaak zoo veel ophef gemaakt heeft, is men beschaamd, dat de geheele geschiedenis met een sisser zal moeten afloopen.

Eene der voornaamste suikerraffinaderijen te Antwerpen heeft hare werkzaamheden gestaakt, en het is te vreezen, dat dit voorbeeld door vele andere zal worden opgevolgd.

— Er is op dit oogenblik hier slechts sprake van het schaken van een schoon en schatrijk meisje, de schoonzuster van een' onzer ministers, door den neef van den bisschop van Gent, en wel bij het uitgaan van het eerste hofbal. Vier rijtuigen, elk met vier paarden bespannen, en elk bevattende een jong op gelijke wijze gekleed paar, waren op hetzelfde uur in vier verschillende rigtingen weggereden, en het was dus onmogelijk de vlugtelingen na te zetten. De jongelieden zijn te Londen aangekomen, alwaar de geboden tot hun huwelijk reeds voor dertien dagen afgekondigd waren, en dadelijk na hunne aankomst werden zij behoorlijk getrouwd. Zij worden morgen te Brussel verwacht, alwaar zij hunne bruilofts- en nieuwjaarsbezoeken afleggen en voorts het getal der goede huizen vermeerderen zullen.

GROOT-BRITTANNIE.

Londen, 15 *January*.

De jongste berigten van Demerary en Essequebo luiden zeer ongunstig. De nijverheid was er zeer achteruitgegaan. Men kon geen suiker meer vervaardigen, omdat de kosten van productie den marktprijs van het artikel te boven gingen. De oorzaken van dezen beklagenswaardigen staat van zaken was de onregelmatige wijze, waarop de werklieden arbeiden, en de hooge loonen, die zij vergen, zelfs voor weinig beteekenend werk.

F R A N K R IJ K.

Parijs, 15 *January*.

Heden is te Parijs algemeen het gerucht verspreid, dat de Hertog van Angoulême zou zijn overleden.

Men had gehoopt, dat de algemeene Raad van Koophandel, die tegenwoordig vergaderd en met het onderzoek in verscheidene gewigtige kwestiën belast is, eene vereffening tusschen de belangen van den inlandschen beetwortel en van de koloniale suiker zoude hebben weten uit te vinden. Intusschen heeft de meerderheid van den raad zich in dien zin verklaard, dat de regering het voorstel zoude uit brengen, om aan de ingang zijnde beetwortel-suikerfabrijken eene schadevergoeding te doen uitbetalen, en op die wijze deze industrie te schorsen. De voorstanders van dezen maatregel beweren, dat de Fransche koloniën rijk genoeg aan suiker zijn, om in de consumptie van geheel Frankrijk te voorzien. De bestrijders van dit voorstel trekken zulks in twijfel, en vragen, of men dan eene zoo vaste zekerheid heeft, dat altijd de koloniale suikers, zonder interruptie, naar het moederland zullen kunnen uitgevoerd worden.

De beruchte Mad. Laffarge bevindt zich in het tuchthuis te Montpellier, en heeft geweigerd de kleedij der gevangenen aan te nemen. Men heeft geweld moeten gebruiken om haar de verordende kleeding aan te trekken; in het begin stelde zij zich geweldig te weer en schreeuwde uit alle kracht, tot dat zij in onmagt viel. In dezen toestand werd haar het kleed aangetrokken. Zij moet verscheidene brieven aan de koninklijke familie geschreven hebben, om de gunst te verwerven, van deze gevangeniskleeding bevrijd te blijven, maar geen brief komt dit huis uit. Ten gevolge van dit voorval is de zoo veel ter sprake gekomene misdadigster zwaar ziek geworden. Aanvankelijk had men haar boeken, teekeningen, borduurramen, enz. gegeven; doch is haar ontnomen, en niets haar gelaten dan den bijbel. De uitgever harer *Memoires* schreef aan haar, om het m. s. van het 3e. deel hetwelk zij voltooid heeft, maar de brief bleef zonder gevolg, omdat de veroordeelden volstrekt niets mogen laten drukken. Hare bezigheid bestaat nu enkel in spinnen, slopkousen, hemden, enz. voor de soldaten te naaijen.

ADVERTISSEMENTEN.

(9612) De Exploicteur bij het Geregtshof te *SURINAME*, *belast met de vervolging der nalatige Belastingschuldigen*, zal op Vrijdag den 18den Maart 1842, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen;

Den Slaaf *Cornelis*; aankomende J. F. KROSS *voor den Vrijdom*.

De Slavin *Philida*; aankomende GRASIA van WICHERS.

Paramaribo den 12 *Maart* 1842.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

SURINAAMSCHE MAATSCHAPPIJ
VAN
Weldadigheid.

Het HOOFD-BESTUUR dezer Maatschappij, het houden der openbare Vergadering, tot het doen van het Verslag over het jaar 1841, bepaald hebbende op Vrijdag den 18den Maart eerstkomende, heeft de eer, ter kennisse van het algemeen en van derzelver Leden in het bijzonder te brengen, dat deze Vergadering zal plaats hebben, des morgens ten *half negen* ure, in het Kerk-Gebouw der *Evangelische Luthersche Gemeente*, alhier.

Het Hoofd-Bestuur voornoemd, noodigt zoo wel de Leden dezer Maatschappij als de overige Ingezetenen dezer plaats, ten vriendelijkste uit, deze Vergadering bij te wonen, en door eene talrijke opkomst, den luister dier plegtigheid te verhoogen.

Paramaribo den 12 *Maart* 1842.

De Algemeene Secretaris,
H. J. RAATGEVER.

N. M. BENDER
deszelfs *APOTHEEK* opgezet hebbende in het huis aan de *Klipsteenen Straat*, Wijk La. A. No. 251; neemt de vrijheid zich aan het geëerd Publiek aan te bevelen.

Paramaribo, den 15 *Maart* 1842.
(9610)

Er worden te HUUR gevraagd
10 *DELFNEGERS*, om op eene SUIKER-PLANTAADJE te werken; tot informatie gelieve men zich te adresseren ter dezer Drukkerij. (9616)

Te PARAMARIBO, *bij* J. J. ENGELBRECHT.